

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 36/10
07.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр.С. М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 629/09 од 25.8.2009.године, подигнутом против правноснажних решења Првог општинског суда у Београду К. 1946/08 од 19.12.2008.године и Окружног суда у Београду Кж. 353/09 од 6.2.2009.године, у седници већа одржаној 7.4.2010.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 629/09 од 25.8.2009.године, подигнут против правноснажних решења Првог општинског суда у Београду К. 1946/08 од 19.12.2008.године и Окружног суда у Београду Кж. 353/09 од 6.2.2009.године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог општинског суда у Београду К. 1946/08 од 19.12.2008. године одбијен је оптужни предлог јавног тужиоца Првог општинског јавног тужилаштва у Београду Кт. бр. 1757/08 од 3.12.2008.године, подигнут против окр.С. М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалби јавног тужиоца Првог општинског јавног тужилаштва у Београду, Окружни суд у Београду је решењем Кж. 353/09 од 6.2.2009.године жалбу јавног тужиоца одбио као неосновану.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 629/09 од 25.8.2009.године, због повреде одредаба члана 367. став 1. ЗКП у вези члана 368. став 1. тачка 11. и став 2. ЗКП и члана 367. став 3. ЗКП у вези члана 370. став 1. ЗКП, са предлогом да се захтев уважи и укине решење Окружног суда у Београду или да се утврди да је повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у присуству окр.С. М. и браниоца адвок. Ј. Р., по пуномоћју које је приложио на седници већа, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву и изјашњења присутних окривљеног и његовог браниоца, нашао:

Неосновано се захтевом за заштиту законитости указује да је првостепено и другостепено решење донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП јер иста садрже нејасне разлоге о одлучним чињеницама, које су уз то и погрешно утврђене.

По налажењу Врховног касационог суда првостепени и другостепени суд нису учинили наведену битну повреду одредаба кривичног поступка јер оба решења садрже разлоге о оцени суда да у

радњама окривљеног нема елемената кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Међутим, првостепени и другостепени суд заузели су погрешан став да се оштећена не може сматрати чланом породице у смислу одредбе члана 194. КЗ, на шта основано указује и јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости.

Заштитни објекат код кривичног дела из члана 194. КЗ је члан породице, а према истој одредби, чланом породице сматрају се, између осталих и ванбрачни партнери.

У конкретном случају првостепени и другостепени суд узимају као утврђене чињенице да су окривљени и оштећена, након пар месеци емотивне везе одлучили да изнајме стан и да су у том стану почели заједно да живе почетком јула 2008.године, али из тако утврђених чињеница изводе закључак да су окривљени и оштећена били у односу који се не би могао подвести под ужи или шири појам породице, јер су били само у емотивно сексуалној вези а њихов заједнички живот је трајао само неколико дана, дакле да нема заштитног објекта предметног кривичног дела и да стога не постоје сви елементи бића кривичног дела које је окривљеном стављено на терет.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда управо чињеница да су окривљени и оштећена почели да живе у стану који су заједно изнајмили, указује на њихову намеру да формирају трајнију заједницу живота, без обзира колико би она трајала, јер то свакако представља будућу, неизвесну околност, а таква заједница представља ванбрачну заједницу, па је оштећена заснивањем такве заједнице стекла статус ванбрачног партнера, па самим тим имала је и статус члана породице у смислу одредбе члана 194. КЗ.

Погрешно закључујући да оштећена није заштитни објекат предметног кривичног дела и да у радњама окривљеног нема дела које му је оптужним актом стављено на терет, јер радња извршења није предузета према члану породице, првостепени суд је, одбијајући из тих разлога оптужни предлог,

повредио одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП, а исту повреду учинио је и другостепени суд који је првостепено решење потврдио.

Међутим, Врховни касациони суд није могао да одлучује о повреди закона из члана 369. тачка 1. ЗКП, јер та повреда у захтеву није истакнута, а Врховни касациони суд као суд надлежан за одлучивање о захтеву за заштиту законитости, при решавању о захтеву, морао се, сходно одредби члана 423. став 1. ЗКП, ограничити само на испитивање повреда закона на које се јавни тужилац позива у захтеву.

Иако тужилац као основ подношења захтева наводи и битну повреду одредба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, у захтеву за заштиту законитости се тај основ не образлаже и не указује конкретно у чему се та повреда састоји, док одредбу члана 276. ЗКП, на коју такође указује у захтеву, није повезао са законском одредбом коју оспорава.

Тужилац као основ подношења захтева наводи и повреду члана 367. став 3. у вези члана 370. став 1. ЗКП, што се односи на чињенично стање а не на повреду закона, по ком основу се сходно одредби члана 419. ЗКП овај ванредни правни лек једино може и подносити.

Оценивши, из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости неоснованим, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1., 32. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" број 116 од 22.12.2008. године) и одредбе члана 24. став 7. и члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

